

Omer Vilain over de tijd van toen

De Belgische folklore

Kinderen kopen de dag van vandaag bepaalde prenten die soms stukken van mensen kosten omdat ze deel uit maken van één of andere rage. Vroeger spaarde de jeugd de prentjes die de firma's bij hun chocolade, snoepgoed of vlees-extracten voegden staken. Veel van die firma's zijn vandaag verdwenen, maar de namen zijn voor vele ouderen nog steeds verbonden met de leuke prentjes uit hun kindertijd.

De chocoladefirma's waren de koplopers. Alle firma's probeerden elkaar de loef af te steken. Chocolade Delespaul-Havez bijvoorbeeld gaf voor Wereldoorlog I prenten uit met het thema *Acht Reizen*. Daar zijn natuurlijk ook prenten van onze kustplaatsen bij. Kinderen konden de prentjes sparen van de chocoladefirma's Victoria, Meurisse, L'Aighon en Côte d'Or en waarschijnlijk nog andere die elk hun speciale uitgaven met succes publiceerden.

Herinnering

Onlang vond ik op de rommelmarkt twee kaartjes uit de late jaren dertig. Ze maakten

De vissersvrienden dansen op het Wapenplein

deel uit van de reeks *Belgische folklore*. Ik kon het niet nalaten ze te kopen deels omdat het over Oostende ging en deels omdat het een herinnering aan mijn verre kinderjaren was, toen ik met mijn vriendjes de dubbele kaarten gedurende de speeltijd wisselde.

De ene kaart stelt de Vis-

mijnvrienden voor die op het Wapenplein met de Oostendse reuzen Tone en Wanne dansen. Dit ter gelegenheid van de grote carnavalsstoet. De tweede kaart stelt een groep jonge vissersvrouwen voor die in de jaarlijkse zeewijdingsprocessie de bedevaart naar het kapelletje van Bredene uitbeelden. Vier meisjes dra-

gen het kapelletje in miniatuur op hun schouders. Het zigtje werd genomen voor de St.-Petrus- en Pauluskerk.

Belang

Meermaals hebben wij in onze kleine bijdragen het belang van het kleine drukwerk onder de loep genomen. Zo heeft het *Museum für Deutsche Volkskunde Bestin* in 1983 een prachtige studie vrijgebracht onder de titel *Das ABC des Luxuspapier* geschreven door Christa Pieske. Wat men daarin kan aantreffen, is ook voor de meesten van ons niet onbekend, maar totaal onvindbaar geworden. Al de mooie drukwerken zoals nieuwjaarsbrieven en dergelijke zijn bijna niet meer te vinden. De prentkaart en de reclamekaarten maken daarop een uitzondering. De ene noemt het rommel, de andere vindt het flauwekul. Ik hou het bij levende folklore.

Jonge meisjes stellen de bedevaart naar Bredene voor in de jaarlijkse zeewijdingsprocessie.

(Omer Vilain)